

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour d'appel de Liège (Belgia) la 9 noiembrie 2015 – État belge/Oxycure Belgium SA**

**(Cauza C-573/15)**

(2016/C 038/39)

*Limba de procedură: franceza*

**Instanța de trimitere**

Cour d'appel de Liège

**Părțile din procedura principală**

*Apelant:* État belge

*Intimată:* Oxycure Belgium SA

**Întrebarea preliminară**

Articolul 98 alineatele (1) și (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată<sup>(1)</sup>, coroborat cu punctele 3 și 4 din anexa III la Directiva TVA, prin raportare în special la principiul neutralității, se opun unei dispoziții naționale care prevede o cotă redusă de TVA aplicabilă tratamentului cu oxigen cu ajutorul unor sticle de oxigen, în timp ce tratamentul cu oxigen cu ajutorul unui concentrator de oxigen este supus cotei standard de TVA?

<sup>(1)</sup> JO L 347, p. 1.

---

**Recurs introdus la 9 noiembrie 2015 de Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 9 septembrie 2015 în cauza T-584/14, INDITEX/OAPI – ANSELL (ZARA)**

**(Cauza C-575/15 P)**

(2016/C 038/40)

*Limba de procedură: spaniola*

**Părțile**

*Reclamantă:* Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (reprezentant: C. Duch, Fonoll, avocat)

*Cealaltă parte din procedură:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

**Concluziile**

- anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene prin care s-a respins acțiunea formulată de Inditex SA împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 19 mai 2014 (cauza R 1118/2013-2) și anularea, în consecință, a deciziei atacate, precum și a deciziei anterioare a diviziei de anulare a OAPI din 30 aprilie 2013 prin care s-a admis cererea de decădere din drepturile asupra mărcii comunitare ZARA, nr. 112 755, pentru serviciile din clasa 39.
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

**Motivul și principalele argumente**

1. Recurenta contestă prin intermediul a șase motive temeiurile juridice dezvoltate la punctele 32-37 din hotărârea atacată.

2. În primul motiv de recurs, se invocă faptul că Tribunalul a încălcat articolul 65 alineatul (3) din RMC <sup>(1)</sup> întrucât, la punctul 37 din hotărârea atacată, acesta a depășit limitele acțiunii cu care a fost sesizat atunci când a pus în discuție utilizarea în sine a mărcii ZARA nr. 112755 pentru serviciile din clasa 39, deși acest aspect nu era controversat și nu făcea obiectul căii de atac.
3. Obiectul căii de atac cu care a fost sesizată camera de recurs se limita să stabilească dacă utilizarea de către Inditex a mărcii ZARA pentru serviciile de transport și de distribuție a produselor care erau furnizate de societatea respectivă către beneficiarii francizelor sale putea sau nu putea să fie considerată drept utilizare publică în opoziție cu o utilizare privată în cadrul întreprinderii și, prin urmare, dacă se putea sau nu se putea considera că avea loc o utilizare efectivă a mărcii. În consecință, existența utilizării în sine a mărcii ZARA pentru serviciile de transport și de distribuție furnizate de titularul mărcii era un fapt nelitigios și care nu a făcut obiectul discuției în cadrul procedurii administrative.
4. În cel de al doilea motiv al recursului, Inditex susține că la punctele 32 și 33 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din RMC confundând noțiunea „integrare comercială”, specifică întreprinderii beneficiare a francizei atunci când aceasta se integrează în sistemul comercial al francizorului, cu noțiunea „integrare economică” sau „unitate economică”, în sensul nivelului de dependență economică.
5. Tribunalul a considerat, la punctul 33 din hotărârea atacată, că faptul că beneficiarii francizei Inditex urmează un model de afaceri integrat metodei comerciale a francizorului implică faptul că respectivii beneficiari ai francizei își pierd condiția de unități economice independente, și anume de terți străini organizării interne a francizorului. Această apreciere este inexactă potrivit recurenței, deoarece este contrară normelor juridice.
6. În cel de al treilea motiv al recursului se susține că, la punctul 33 din hotărârea atacată, Tribunalul a denaturat termenii declarației pe propria răspundere din 7 mai 2012 a domnului Antonio Abril (anexa 4) transcriind în mod parțial o parte a declarațiilor sale formulate în mod real de acesta din urmă, fapt care a determinat Tribunalul să interpreteze acest document în mod eronat cu incidență asupra concluziei sale în ceea ce privește stabilirea caracterului public al utilizării mărcii ZARA.
7. Al patrulea motiv invocă o eroare de drept săvârșită de Tribunal în aplicarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din RMC întrucât Tribunalul a încălcat, la punctul 35 din hotărârea atacată, normele potrivit cărora, pentru aprecierea caracterului efectiv al utilizării mărcii, trebuie să se țină seama de toate faptele și împrejurările adecvate pentru a stabili realitatea exploatarei sale comerciale. Concret, reclamanta susține că Tribunalul a negat că Inditex era prezentă pe piața serviciilor de transport de mărfuri sub marca sa ZARA întrucât această societate nu dispunea de o cifră de afaceri generată de prestarea serviciilor cuprinse în clasa 39.
8. Tribunalul a considerat că Inditex nu furniza servicii de transport de mărfuri către terți din afara unității sale economice, dat fiind că este o întreprindere care se consacră confecționării și vânzării de produse de modă, iar nu o întreprindere de transport. Această poziție a Tribunalului este, în opinia recurenței eronată și încalcă dreptul și jurisprudența Uniunii astfel cum sunt citate în motivul corespunzător.
9. În cel de al cincilea motiv, Inditex susține că, la punctul 35 din hotărârea atacată, Tribunalul a denaturat termenii declarației pe propria răspundere din 7 mai 2012 a domnului Antonio Abril, atunci când a interpretat cifrele care figurează la punctul 18 din declarație ca atestând realitatea exploatarei comerciale a mărcii în litigiu pentru comercializarea produselor, în timp ce, în realitate, valorile care figurează în respectivul document privesc doar sumele percepute de Inditex din partea beneficiarilor francizelor sale pentru prestarea de servicii de transport furnizate de această societate beneficiarilor francizelor sale.
10. În sfârșit, în cel de al șaselea motiv, recurența invocă o eroare de drept care rezultă din încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din RMC, coroborat cu norma 22 din Regulamentul nr. 2868/1995 <sup>(2)</sup>, întrucât, la punctul 36 din hotărârea atacată, Tribunalul a solicitat Inditex să facă o „*probatio diabolica*” negând că i-au fost prezentate probe cu privire la volumul cifrei de afaceri în măsura în care nu i-a fost furnizată nicio factură, în timp ce Tribunalul era conștient de imposibilitatea Inditex de a prezenta astfel de facturi întrucât era vorba despre documente inexistente în temeiul argumentelor expuse în motivul aferent.

<sup>(1)</sup> Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiunea codificată) (JO L 78, p. 1, „RMC”).

<sup>(2)</sup> Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară. JO L 303, p. 81, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189.